

fig til et Pengespørgsmaal eller dog væsentlig reducerede sig dertil. Jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at enhver Underdommer — i alt Fald kjender jeg ikke andre — sætter i høi Grad sin Værd i, at hans Domme kunne holde sig og ikke blive underkjendte. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at naar en kriminel Dom gaar til Overretten, og der bliver forandret, venter Underdommeren i høi Grad efter Højesterets Dom, og hvis han der opnaar det Resultat, at den dommes efter en anden Paragraf end Overretten og vender tilbage til Underdommerens Afgjørelse, er det en meget stor Tilfredsstillelse for ham. Saaledes ogsaa her. Hvis den Paagjældende faar sit Erstatningskrav godkjendt, ligger implicite deri, at Underdommeren enten har behandlet Sagen mindre godt eller i alt Fald været uheldig, og det vil bidrage i væsentlig Grad til at ned sætte hans Anseelse som Dommer. Derfor kan det ærede Medlem være overbevist om, at saasnart denne Lov udkommer, ville Dommerne være betydelig mere varjomme med Baretægtsfængsel end før. Det er min Opfattelse. Jeg har fundet Anledning til at gjøre disse Bemærkninger efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig. Jeg tror, at Dommerjamvittigheden som Regel er betydelig finere, end han forudsatte.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lauridsen: Jeg fremsatte min Bemærkning udelukkende af samme Grund, som den blev fremsat af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, nemlig den, at jeg mener, at man maa gjøre Folk varjomme med Anvendelse af Baretægtsfængsel. Jeg finder ikke Anledning til at tilføie Noget yderligere, da det er sagt saa godt fra den Side, at der ikke behøves at siges mere, men jeg skal til Forsvar for min Sætning sige, at jeg tror, at Folk altid er varjommere over deres egen Pengepung end over Statens, og naar Talen er om et Lovforslag, der er gaaet saa lidt vidt som det her, vil jeg erindre det ærede Medlem om, at jeg udtrykkelig henledte Opmærksomheden paa, at det efter min Mening var forkert, ubilligt at paalægge en ubetinget Erstatningspligt.

Men jeg tror, at vil man nøies med noget saa ringe, som det ærede Medlem er fornøjet med paa det Omraade, vilde det være ganske heldigt, om man fik Noget ind i Loven, hvorved Underdommerne bleve mere varjomme. Og det vilde ske, hvis man uvidede Reglerne om Embedsmænds ubetingede Erstatningspligt for deres egne Handlinger til at gjælde Underdommerne, naar deres Domme blive underkjendte. Det vilde være et Korrektiv. Om Følelse eller Ikk-Følelse skal jeg ikke udtale mig, men jeg tror, at Forholdet er det, at Underdommerne ikke er ufjendte med at se deres Domme underkjendte ved Overretterne og Højesteret i kriminelle Sager, og skulde de gaa i deres Grav eller ærgre sig forte af den Grund, tror jeg, der blev mange, der gik tidlig i Graven.

Bouløffe: Jeg har kun begjæret Ordet for at gjøre en Henstilling til det eventuelle Udvalg i denne Sag. Lovforslaget bestemmer, at Erstatningens Størrelse eller Erstatningsspørgsmaalet skal afgjøres af Domstolene. Det forekommer mig, at det var mere naturligt, at dette Spørgsmaal blev afgjort efter uwillige Mænds Skjøn, særlig hvad angaar Erstatningens Størrelse, og om hvorvidt Vedkommende virkelig fortjener Erstatning; thi Domstolene ville ikke i alle Tilfælde være i Stand til at bedømme Vedkommendes virkelige Tab. Det vil en Kreds af Mænd af samme Kommune, som Vedkommende er fra, langt bedre være i Stand til. Dette skal jeg henstille til Udvalget. Dernæst ogsaa dette, om Udvalget ikke vil overveie, hvad der menes med Udtrykket „den Tidelse og det Formuestab“. Kunde det ikke blive defineret saadan, at Enhver vilde være i Stand til at forstaa, hvad der ligger deri? Spørgsmaalet er: Regnes dertil det, man kalder Tort og Tidsspilde, og regnes der dertil Kredittpilde eller ikke? Det maa vi jo dog sikkert vide, at det i mange, mange Tilfælde medfører en Tort at være fængslet, selv om man er uskyldig, og det kan i mange Tilfælde medføre Kredittpilde for lang Tid. Jeg beder altsaa kun Udvalget overveie dette og at søge at faae defineret disse Ord: „Tidelse og Formuestab“ saa tydelig, at Enhver kan forstaa dem.